

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

AZ ÉN KIRÁLYOM

Amikor e világba lépett,
ő volt a legszegényebb kisdéd.
Nem volt pólyája, patyolatja,
nem volt bölcsője, gyermekszobája.
De csillag jelezte érkezését,
s az angyalok szívébe zengték
a jóakarató embereknek,
hogy ő az ég és föld örök Királya.

Mióta királya lett szívemnek is,
ámulva látom hatalmának és
kicsinységének drága csodáit,
miknek nincs felső s alsó határa:
Övé a föld és annak teljessége,
és nem volt, hová fejét lehajtsa.
Megvetette a gazdagok kincsét,
s az özvegy két fillérét elfogadta.
Magasságban lakozik, de alant is,
alázatos és megtört szívemben.
Lénye betölti a mindenséget,
mégis elfér egy emberi szívben.
Szegényesen jött, de meggazdagítja,
aki őt itt lent szívébe zárja.

Ó, drága Jézus, szívem Királya!
Szegényebb helyet kínálok Neked,
mint az a hajlék, amit nyújthatott
Názáreted vagy kis Bethlehemed.
Méltatlan szívem mégis arra kér,
hadd hordozhasson egy életen át,
hogy fénybe borítsd az én
szürkeségem,
mint drágakő egyszerű foglalatát!

Oláh Lajosné

Kulcsár Sándor:

Az Úr közel! (Filippi 4:4-7)

Advent és Karácsony áldott, ünnepi alkalom évszázadok óta. A várakozás és beteljesedés ideje. Isten ígéreteiben bízó emberek - mint az agg Simeon és Anna - ennek boldog megtapasztalói és hirdetői napjainkban is. Az Újszövetségi hívőknek az Úr azt is megadta, hogy Jézus Krisztus második eljövételére várjunk. Ez a várásunk az Ő velünk létének áldott bizonyosságában történik, hiszen hit által szívünkben él! Bennünk való uralmának áldásait naponként élvezzük.

Már az Adventben hangos ének és zene hirdeti a Karácsonyt világszerte. Színes reklámok terelik figyelmünket a gondosan becsomagolt ajándékokra. Oriási a kínálat egymás megörvendtetésére. Gyakran belefáradunk a nagy készülésbe. A vásárlási láz magasra csap, magával ragad és nem ritkán pazarlásba sodor. Megfelelkezünk Istennek kimondhatatlan Ajándékáról, akire az Advent és Karácsony mutat. Ezért oly sok a kiábrándulás és örömtelen, üres élet. A lelkünk, szellemi életünk nem elégedhet meg az anyagi dolgokkal. Még kevésbé a bűnös hiábavalóságokkal!

Az Úr közel! - hirdeti ma is a Szentlélek Pál apostol által (5. v). Számunkra ez a legfőbb üzenet, hiszen Reá várunk. Eljegyzett menyasszonya vagyunk menygyeji Völegényünknek és érkezésére készülünk! Ha megérkezik, kezdetét veszi a Bárány menyegzője! Közel van Ő, a dicső Megváltó, aki Úr és Király. Igénk szerint, egy néhány gyakorlati kérdésre kell összpontosítanunk.

1. Az örvendezés (4. v). Erre minden okunk megvan, mégis olyan kevés az igazán örvendező ember! Örüljete az Urban! - hangzik a felszólítás, mégis nem mindig sikerül. Ez a hely és állapotunk meghatározása. Öbenne teljes öröm van mindannyiunk számára, a legkülönbözőbb helyzetekben is.

Örüljünk és örvendezzünk, mert az Úr, a mi Völegényünk közel van! Ő dicséretet énekelve ment ki a Gecsemánéba, hogy érettünk kiüresítse a keserű poharat. A felhívás megisméltése ennek fontosságát és egyben nehézségeit is sejteti (4. v). A várakozás alatti, pillanatnyi szenvedés ne vegye el örömlünk. Jézus képes arra, hogy menyasszonyát boldoggá és örvendezővé tegye. Csak örvendező élettel tudjuk hirdetni a Tőle nyert boldogságot. Örüljünk tehát az Urban mindenkor!

2. A szelidlelkűség (5. v). Ez is a Krisztustól nyert és tanult jellemvonás. Ő szelid és alázatos szívű volt, mit övéinek is felkínál (Mt 11:29). A hit által valósággá lett élet közösség Jézussal, hozzá hasonlók formál minket. Bennünk való lakozása igazolódik szelidlelkűségünk által! Ne féljünk a különböző próbáktól - amelyek bőven adódnak a várakozás idején - mert azokban szelidlelkűségünket igazolhatjuk. Krisztus menyasszonyától ég és föld elvárja ezt! Nincsen ennél krisztusibb vonás! Sok harc, önmegtagadás és formálódás eredménye ez. Urunk érkezése találjon minket készen - Hozzá méltóknak!

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English Section - page 8.

Adventi, karácsonyi, óévi írások

Imaheti program

Gyülekezeti hírek:

Bemutatkozik a Kegyelem Gyülekezet

Rev. Brown nyugdíjba ment

Detroiti Ifjúságról

Mindig búcsúzik: Vajda Pálné †

Keresd először Isten országát!

Az én utam - Mátrai Mihályné

Mértékletesség

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address Changes to:

Evangeliumi Hírnök, Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid and Entered at
Wyandotte, MI 48192

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735 herjeczki@juno.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor és Szabó István

Our address on the internet:
<http://members.aol.com/evhírnok>
E-mail address: evhírnok@aol.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS
\$20.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St. Southgate, MI 48195
Tel.: (734)284-7107

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA

Elnök / President:

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212)288-0258

Alelnök / Vicepresident:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd. Lincoln Park MI 48146
Tel.: (313)382-3735

Főtitkár / General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (773)545-0898

Pénztáros / Treasurer:

LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038

Misszió Bizottság elnöke:

ENDRE DÉNES
1230 Mace Ave. BRONX, NY 10469
Tel.: (718)882-4026

Pénzügyi Bizottság elnöke:

ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E. Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407)723-7727

Bethesda Otthon igazgatója:

ROBERT H. HARLOW
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407)723-3288

International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195

A SZERKESZTŐ ROVATA

Az *Evangeliumi Hírnök* kilencvenedik évfolyamának utolsó számát tartja kezében a kedves olvasó. A szerkesztő pedig azon gondolkodik, hogy e maradék kis helyre mit is szorítson. Mielőtt a nyomdába adná a nyomásra kész oldalakat.

Az első számra gondolok, az 1908. júniusára. Vajon tudták-e, hogy 90 év múltával is meglesz még az *Evangeliumi Hírnök*? Tudni nem tudták, de azt gondolom, hogy hitték. Hittel és reménységgel fogtak neki az írásnak, a kiadásnak. Azt pedig tudták, hogy akkor szükség volt erre a lapra. Nem is akárhogy fogtak hozzá a szerkesztéséhez. *Ulrich Sámuel* szerkesztő *Mi a célja az Evangeliumi Hírnökének* című írásából idézem az utolsó bekezdést:

“A cél szent! Legyenek szentek az eszközök is! S így a sátán gyáván futni fog az Úr szent szelleme fuvallata előtt, tért engedve az *Evangeliumi Hírnök*ének áldásos működésére, melyben hirdettetik a *Megváltó vérében való váltság*; melyben Ő ‘Minden embereket akar üdvözíteni,’ kik a kínált kegyelmet elfogadják.”

Azután azon gondolkodom, vajon az *elmúlt esztendőben* megfelelt-e ez a lap ezeknek a szép elveknek? S ahogy átlapozom az előző 11 számot, s e mostanit, hálát adok az Úrnak, hogy közölhetünk jónéhány írást a Megváltó Jézus Krisztusról, üdvözítő szándékáról, valamint az üdvösségre hívott népe életéről.

Nehéz év van mögöttünk. Szövetségünket, az itteni magyar baptistákat nagy veszteségek érték. *Dr. Haraszi Sándor, Molnár Antalné, Oláh Lajos* - hogy csak a mindannyiunk által jól ismert, váratlanul kidőlt missziós oszlopokat említsem, akiknek emléke áldott, munkája maradandó.

S milyen év van előttünk? Ki tudhatná azt? De hinni hihetjük, hogy amíg megtartja itt élő magyar népét az Úr, s e népnek lesz rá igénye, addig megmarad, szolgálatát folytatja az *Evangeliumi Hírnök* is. Az eredeti, missziós lelkülettel, a szent célhoz méltó szerszözökkel munkálkodva. Mindehhez az olvasó jóindulatát, segítségét, s ha lehet, imádságát is kéri a szerkesztő.

ÉRTESÍTÉS

**A soron következő
Évközi Gyűlésre ezúttal is
Palm Bay, Floridában
kerül sor,
1999. március 5-7 között.**

**“VELÜK FOG LAKNI, ŐK
PEDIG NÉPEI LESZNEK”**

**Az ökumenikus imahét programja
Jelenések 21:1-7**

Ezúttal Malaysia-i keresztyének készítették elő az ökumenikus imahét témáját és textuáriumát. (Minden évben más nemzetközi csoportot bíz meg ezzel az Egyházak Világtanácsa.) A bulletin borítóján egy nem régen elhunyt japán keresztyén művész - Sadao Watanabe - munkája látható. Az ökumenikus imahetet január 3. teljes hetére ajánlják. Ahol más időpontot tartanak, ott is alkalmas - gyülekezeti, családi, vagy akár egyéni áhítatokhoz is ez az igesorozat.

1. nap - “Ezután láték új eget és új földet” (Jel 21:1)
1Móz 1:1-10; Zsolt 104:24-35; 2Pét 3:10-13; Lk 11:2-4
2. nap - “Látám a szent várost, az új Jeruzsálemet” (Jel 21:2)
És 65:17-25; Zsolt 122:1-9; Jel 21:9-10,22-27; Jn 4:20-24
3. nap - “Ímé az Isten sátora az emberekkel van” (Jel 21:3)
2Kron 6:12-21; Zsolt 145:8-21; Ef 2:19-22; Jn 1:1-14
4. nap - “Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről” (Jel 21:4)
És 25:6-10; Zsolt 126; 1Jn 3:16-18; Lk 8:49-56
5. nap - “Halál nem lesz többé” (Jel 21:4)
5Móz 30:15-20; Zsolt 16; Kol 3:1-10; Jn 11:17-27
6. nap - “Ímé mindent újjá teszek” (Jel 21:5)
1Móz 2:4b-9; Zsolt 8; 1Kor 15:45-50; Lk 9:28-36
7. nap - “Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég” (Jel 21:6)
Préd 3:1-11; Zsolt 80; Ef 5:15-21; Mt 6:34
8. nap - Az élet vizének forrása (Jel 21:6)
És 58:6-11; Zsolt 42; 1Jn 5:5-12; Jn 7:37-39

ÖKUMENÉ

Have you seen our WEB SITE on the Internet lately? <http://members.aol.com/evhírnok>
Evangeliumi Hírnök az Interneten - Láttá már? <http://members.aol.com/evhírnok>

AZ ÚR KÖZEL!

folytatás az 1. oldalról

3. Az aggodalommentesség (6/a). Ha teljes szívvel megbízunk az Úrban, az Ő ígéreteiben, akkor nem aggódunk semmi felől. Tudjuk, hogy Ő gondunkat viseli. Jól ismeri, mire van szükségünk, milyen harcaink vannak. Péter apostol szintén ezt tanácsolja számunkra: *"Minden gondotokat Ő reá vessétek, mert néki gondja van reátok"* (1Pét 5:7). Aggódásaink nem hoznak megoldást, viszont Urunkat bántjuk vele.

Nem könnyelműségre, de Mindenható Urunkba vetett hitre és bizalomra serkent ezzel. Így tudjuk dicsőíteni az aggodalminktól megszabadító Urunkat az emberek között! Ne az aggódás, hanem Ő urálja szívünket!

4. Ügyeink megbeszélése Istennel (6. v). Sok baja van az igaznak - mondja az ige, de nincsen magára hagyva. Ez az aggodalommentességünk titka! Minden körülményünkben az imádság és könyörgés kegyelmével élhetünk. Kérdéseinket bizalommal tárjuk Isten elé! Nagyon hálásak kell legyünk azért, hogy szabad menetelünk van Krisztus által az Istenhez! Bizonyosságunk van afelől, hogy Ő megért és megsegít minden dolgunkban. Az Úr közel van, bármikor igénybe vehetjük segítségét.

Teljes bizalommal hagyatkozzál az Úrra, akié minden hatalom mennyen és földön! (Mt 28:18).

A várakozás idején használd szüntelen az imádság és könyörgés áldott lehetőségét, hogy Urad megérkezése készen találjon.

5. A megőrzés (7. v). Megmentő Urunk minden kétélyt kizáróan képes minket megtartani a legnagyobb veszélyekben is. Nincsen senki oly hatalmas, mint Ő! Azért mondja: *"az én kezemből senki ki nem ragadhatja őket!"* (Ján 10:28). Istennek békessége megőrzi szívünket és gondolatunkat! Ahol Ő jelen van, ott nincs uralma a bűnnek! Övé az életünk, Ő uralkodik felettünk békességben. Ebben a nyugalomban és teljes biztonságban napról-napra Hozzá hasonlóbakká leszünk.

A meghatározás törvényszerű: "A Krisztus Jézusban!" - Feladatunk, hit által Őbenne maradni! Ez békességet, biztonságot, megtartást és jövőtelére való felkészülést jelent.

Az Úr közel! Jézus az időknek teljességében már eljött! Minden emberért elvégezte az engesztelést, megszerezte a váltságot. Ezt kell hittel elfogadnod! Ő eljön még egyszer! Jövele közelebb van, mint ahogy gondold. Hívó szívvel készülj! Jövel Uram Jézus, hamar!

Jézus Krisztus születése - Lukács Evangéliuma 2:1-14

1. És lőn azokban a napokban, Augusztus császártól parancsolat adaték ki, hogy mind az egész föld összeirattassék. 2. Ez az összeírás először akkor történt, mikor Siriában Czirénius volt a helytartó. 3. Mennek vala azért mindenek, hogy beirattassanak, kiki a maga városába. 4. Felméne pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, mely Bethlehemnek neveztetik, mivel-hogy a Dávid házából és háznépe közül való volt; 5. Hogy beirattassék Máriával, a ki néki jegyeztetett feleségül és várandós vala. 6. És lőn, hogy mikor ott valának, betelének az ő szülésének napjai. 7. És szülé az ő elsőszülött fiát; és bepólyálá őt, és helyhezteté őt a jászolba, mivelhogynem vala nékik helyök a vendégfogadó háznál. 8. Valának pedig pásztorok azon a vidéken, a kik künn a mezőn tanyáztak és vigyáztak éjszakán az ő nyájok mellett. 9. És imé az Úrnak angyala hozzájuk jöve, és az Úrnak dicsősége körülvevő őket: és nagy félelemmel megfélemlének. 10. És monda az angyal nékik: Ne féljete, mert imé hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek örömeleszen: 11. Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában. 12. Ez pedig néktek a jele: találtok egy kis gyermeket bepólyálva feküdni a jászolban. 13. És hirtelenséggel jelenék az angyallal mennyei seregek sokasága, akik az Istent dicsérik és ezt mondják vala: 14. Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jó akarat!

Szilágyi Domonkos:

KARÁCSONY

*A puha hóban, csillagokban,
Az ünnepi foszlós kalácson,
Láthatatlanul ott a jel,
Hogy itt van újra a KARÁCSONY.*

*Mint szomjazónak a pohár víz -
Úgy kell mindig e kis melegség,
Hisz arra született az ember,
Hogy szeressen és hogy szeressék.*

*S hogy ne a hóban, csillagokban,
Ne ünnepi foszlós kalácson,
Ne díszített fákon, hanem
A szívekben legyen KARÁCSONY.*

Az Atya elküldte a Fiát

1János 4:9-15

A szeretet ünnepének nevezik általában a karácsonyt - hívők, nem hívők egyaránt. Ezen az ünnepen megajándékozzák egymást a családtagok, barátok. Valóban szép külső megnyilvánulása ez az egymás iránti szeretetnek. A karácsony azonban nem annyira az egymás iránti szeretetnek, mint inkább az Isten felénk áradó szeretetének az ünnepe. *"Ő szeretett minket, és elküldte elsőszülött Fiát, hogy éljünk általa."* Természetesen - és ezt többször is hangsúlyozza János apostol - az Isten bennünk munkálkodó szeretete által nekünk is kell szeretnünk Istent (*"szeressük Őt, mert Ő előbb szeretett minket"*) - és szeretnünk kell testvéreinket, embertársainkat. *"Aki nem szereti testvérét, akit lát, nem szereti Istent, akit nem lát"* (20.v.).

Könyörögjünk, hogy az Atya által hozzánk elküldött Jézus Krisztus szeretete munkálkodjék szívünkben! (HH 500) **Nagy János (Áhítat)**

Most dől el, hogy akkor hová jutsz - Lk 13:22-30

Sokan, vagy kevesen? Szeretjük ezt a kérdést, s ki-kí a maga kedve szerint talál rá igét, hogy bizonyítsa: kevesen, vagy éppen azt, hogy sokan fognak üdvözülni. A Mester azt mondja: igyekezzetek bemenni, törekedjete arra, hogy ti ott legyetek.

Igyekezni? Amikor az első könnyen az utolsók lehetnek s az utolsók első? Ne csaljanak meg a szavak! *"Vannak utolsók, akik első lesznek"* - nem minden utolsó lesz első! Jobb, ha vigyázunk magunkra, útjainkra. Nincs annál tragikusabb dolog, mint amikor valaki annyira fere vezet magát, hogy azt hiszi, hogy az Úrnak szolgál, pedig csak az Úr szolgál az ő környezetében. Nem elég ismerni az Urat és igéjét! Személyes kapcsolatra lehet és kell jutni Vele. Ha be akarsz jutni országába, akkor itt kell elfogadni Őt személyes Megváltódnak. Igyekezz! Sem az utolsó, sem az első hely nem biztosíték. Az ismeretség is kevés. Legyen személyes kapcsolatod Jézus Krisztussal!

Herjeczki Géza (Áhítat)

Vajda Pálné életrajza

Vajda Pálné, Kecskés Terézia Erdély szülőtte. Érmihályfalván született 1912. december 10-én. Édesapját igen hamar elveszítette. Az első világháborúban esett el. Özvegy édesanyja nevelte fel, két fiú testvérével együtt. Református háttérű család volt. Nagyanyja és édesanyja az elsők között lett Kornya Mihály gyümölcsse, lett baptistává.

Vajda néni 1927. július 24-én merített be és lett tipikus példája az első baptista hívők népes családjának. Hat elemi végzett református iskolában. Értelmes lelkével sok szépet és jót magába szívott a megtérés, bemelegítés, a gyülekezeti közösség és a korai szolgálatok által.

1933. január 5-én egyedül jött ki az *Újvilágba* - mint Vajda Pál eljegyzett menyasszonya, akivel itt, Torontóban kötött házasságot 1933. február 15-én. 1933-tól 1963-ig Montreálban, majd 63-tól Torontóban éltek. Férje 16 hónapi házasság után súlyos beteg lett, amiből soha nem gyógyult föl és Vajda néni saját felelősségére teljes anyagi garanciát vállalt érte, hogy megmentse férjét a deportálástól. Az első perctől a lélekmentés szolgálatának éltek. Mint jónévű varrónő sok emberrel került kapcsolatba. Minden lehető alkalmat megragadott a bizonyágtételre. De legszebb példa volt a betegségek és egyéb próbák által megszentelt életük.

Férjével együtt szerkesztettek egy kis evangéliumi lapot *Örömhír*, majd *Múlt Jelen Jövő* címen. Ezt évtizedeken át küldték a világ minden tájára. Amerikából, Argentínából, Ausztráliából, Brazíliából és Európa különböző tájairól érkeztek a köszönő és köszöntő levelek. Ennek a kis lapnak az értékét az is fémjelzi, hogy a kommunista hatóság fekete listán jegyezte, még magánpostaként sem volt engedélyeztet.

Írásai mind bizonyágtételek. Témái: az élet és halál, a bűn és a megtérés, az üdvösség és a kárhozat, a tiszta erkölcs, a gyakorlati keresztyény élet. Alaposságára jellemző, hogy a lap elő van készítve postázásra 2005-ig.

De más módon is szolgáltak, hiszen meg kell említeni, hogy házi istentiszteleteket tartottak, valamint rádiós anyagot küldtek a monte-carlói ke-resztyény rádiónak.

58 évig éltek házasságban, amely időszakról én magam is hallottam őt beszélni: *"Bár férjem szinte állandóan beteg volt, mégsem cseréltem volna senkivel. Engem ő soha egy szóval meg nem bántott."* Pali bácsi halála után vállalta az egyedül lét nehézségeit és nem szűnt meg szolgálni, imádkozni másokért.

Előttünk örök példaként áll élete. Nagyon fog hiányozni!

Oláh Imre (elhangozott a temetésen)

Az Úr házába jött és onnan az üdvösség honába távozott

Vajda Pálné, sz. Kecskés Terézia
1912-1998

A legtöbb ember nagyon nehezen tudja feldolgozni a halál valóságát. Sokan félnek tőle, mások nem akarnak gondolni rá, sőt a legtöbben teljesen elhatárolódnak még a halálról szóló beszélgetésektől is.

A torontói gyülekezet egy része számára azonban mindennél hatalmasabban kellett átélni a különbséget élet és halál között. Vajda néni hirtelen távozása mindannyiunkat közelebb vitt az Úrhoz.

Október 22-én, csütörtökön este a megszokott időben kezdtük imaóráinkat. A mi kedves testvérünk, aki mindenki "nénije" volt, mint mindig, most is ott volt az Úr házában. Talán a szokottnál is aktívabban kapcsolódott be a beszélgetésekbe, az igazi testvéri közösségbe. Javasolta, hogy énekeljük el a *"Dicséred az Urat, én lelkem..."* kezdetű éneket, majd az imádkozás alkalmával is a töle megszokott módon, mély átéléssel imádkozott önmagáért és másokért egyaránt, hogy legyen Istentől kapott gyümölcs az életünkben a türelem. Az imaóra végén nagy örömmel mondta: *"Jövel, Uram Jézus!"* Aztán néhány percen belül mi is átértük, hogy az Úr eljött érte. Hosszú harc kezdődött még az életéért, s talán még egy kicsiny fény sugar felcsillant, hogy a fáradt szív még elindult, azonban rövid idővel a kórházba szállítás után végleg megállt a szíve, és egy harcos, győzelmes földi élet végétért.

A halált követő napokban több dologból is azt láttuk meg, hogy testvérünk bizonyos volt abban, hogy hamarosan színről-színre fogja látni az Urat. Hosszasan lehetne írni arról, hogy milyen áldás volt testvérünk a gyülekezet számára, azonban ennél is jobban beszél az, amit lelki örökségként hagyott reánk:

szeressük az Urat és szeressük egymást, és akkor Isten áldása lesz az életünkön.

Az imaházból temettük - október 26-án -, onnan, ahol életét élte, és ahol életét véglegesen letette az Úr kezébe. A következőkben tekintünk bele életútjába, és álljon előttünk személyes valómása, melyet versben hagyott reánk.

Dan László

Vajda Pálné:

Imádkozás az alkonyatban

Érzem Uram, hogy az idő eljár tőlem;
Azért kérlek, hogy segíts abban engem,
Hogy Igédnek minden titkát most megértsem;

S gondtalanul embertáram meg ne sértem.
És ne panaszkodjak többé arról másnak,
Ha öregszem és csontjaim fáznak.

Azért sem, ha az éveim leperegnek
És terheim is naponként nehezednek.
Hanem inkább legyenek bölcsebb

vénségemben,
És csak a jót lássam én is testvéremben.

Azért kérem, hogy segítsél mostan engem,
Hogy hordozzam türelmesen minden terhem;

S vegyem észre én is, ha az embertársam
Elfárad, hogy gondjai közt bátorítsam,
És vezessem hozzád Uram, ez a vágyam,
S a hátralevő időmet így használjam.

Segíts Uram, hogy kitartó s buzgó legyek,
Bizzak Benned és mindvégig kövesslek.
Nem kincsekben, hanem lélekben legyek gazdag;

Gyümölcsözzön az életem - azért adtad.

MINDIG BÚCSÚZUNK

Az életnek legnehezebb pontja volt mindig, amikor búcsúznom kellett valakitől, különösen azoktól, akik az életünkből eelőltöztek egy jobb hazába, akiket nagyon szerettünk. Hívó lélekkel is nehéz az elválás.

Amikor egy ravatal mellett állok, mindig az a gondolat van bennem, hogy az elköltözött drága testvérünk már átlépte azt a kaput, amit mi még csak ezután fogunk átlépni. *"Boldogok a halottak, akik az Urban haltak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradságuktól, és az ő cselekedeteik követik őket."* - olvassuk a Jelenések könyvének 14:13. versében. Úgy vágyódom betekinteni abba a végtelen lelki világba: hogyan is lesz ottan? Ezen gondolkozva,

meglátom, hogy valójában minden, de minden ami körülöttünk van nem ér többet semmit. A nagy kérdés az részünkre, hogy mit tettünk azzal, amit Istentől nyertünk, úgy testi, mint lelki áldásainkkal.

Néhány évvel ezelőtt történt velem, hogy egy kedves ismerősünk súlyos beteg volt, kórházban feküdt és nekem az a nyugtalan érzésem volt, hogy meg kell őt látogatnom, bár magamnak sem sok testi erőm volt. De mégis elmentem...

Az Úr segítségével egy délutáni órában mentem el őt meglátogatni. Végtelenül boldog volt, amikor meglátott. Mondta, hogy nagyon várta, hogy elmenjek hozzá. Mivel más látogatói nem voltak, így beszélgethettünk zavartalanul. Ő ismerte a mi hitnézetünket, mivel néha-néha részt is vett összejövetelünkön. Ennélfogva reá térhettünk az élet és a halál eltávolíthatatlan valóságára, biztatván őt, hogy akik az Urban hisznek és bíznak, azoknak a halál csak nyereséget jelent. Teljesen megnyugodott, amikor eltávoztam tőle azon ígérettel, hogy imádkozom érte. Azon az estén boldogan újságolta férjének, hogy Mrs. Vajda meglátogatta őt, aminek ő nagyon örvendett. Ugyanazon az éjjelen már meg is halt. Azóta sem tudom őt elfelejteni, mivel az utolsó alkalom volt részére, hogy lelkének békéjét megjelje.

Testvéreim, reátok emberekre is bízott valamilyen alkalmat az Úr, ne mulasztatok el ezeket a lehetőségeket kihasználni, mert az Úr számon kéri azokat, amikor megjelenünk az Ő szent színe előtt. *"Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélő széke előtt, hogy ki-kik megjutalmaztassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt."* (2Kor 5:10)

Vajda Pálné

"Elmúlnak esztendeink"

Zsoltárok 90:1-12

Ez az ige arra tanít minket, hogy tartsuk mulandónak azt, ami az, és rendezzük kapcsolatunkat még ma az Örökkévaló Istennel. Teremtő tervébe illik a mulandó világ minden változása (a változások határtalan, de törvényszerű skáláján), és a képmásává teremtett, majd halálba merülő ember megújulása is (egyedül Krisztus által, kegyelemből). A dolgok múlása minket nem lehangol, hanem inkább fölébreszt és bölcs elhatározásokra indít.

Egy sokszáz éve változatlan hegyoldal látványa nem tesz felelőtlennek, mert néhány hét alatt is észrevehetem, hogy azon milliónyi fűszál és virág éli röpke életét, s hogy melyikéhez hasonlít az én életem, azt csak Isten tudja. Még a hosszúnak mondott 70-80 év is szinte "elrepül." Nem az élet tartamán, hanem a tartalmán kell elgondolkoznunk így az év vége felé. *"Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!"* Ezen fordul meg a jövőnk.

Novák József (Áhítat)

GYÜLEKEZETI KÖRKÉP

Kegyelem Magyar Baptista Gyülekezet, Cleveland,

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség legifjabb gyülekezete a clevelandi Kegyelem Magyar Baptista Gyülekezet. A nyári közgyűlésünkön fogadtuk szövetségünk taggyülekezeteinek sorába. Ismerjük hát meg életüket, szolgálatukat! A Gyülekezet egyik lelkipásztora vállalkozott rá, hogy bemutassa gyülekezetét. (A szerk)

Igazából senki nem tudja pontosan, hogy mikor született meg a Kegyelem Magyar Baptista Gyülekezet.

Valamikor 1993. őszén néhány - Clevelandban és környékén, valamint Akronban élő - magyar testvérben felmerült az a vágy, hogy jó lenne leülni egy asztal köré, és tanulmányozni a Bibliát. A Déli Baptista Szövetség Clevelandi Körzetének akkori igazgatója, Dr. Dennis Betts első pillanattól fogva támogatta egy magyar "Bibliaiskola" gondolatát, és egy-két héten belül megtalálta számunkra Parmában a Trinity Baptist Church-öt, melynek kistermében 1993. november 9-én megtartottuk első bibliaóránkat. Akkor mintegy húszan voltunk, gyerekekkel együtt. Egészen 1994. március 8-ig, - Anyák Napjáig tartottuk ezeket a bibliaórákat, részint házaknál, részint a gyülekezet kistermében.

Gyülekezetünk jelenlegi imaháza Cleveland lengyel negyedében. (Igazi neve: Slavic Village, de a környékünkön főleg lengyelek laknak, az imaház is az övék volt.) Van az imaházban bibliaköri terem, ebédlő terem és kisterem.

Ezen a vasárnapon azonban átalakult az istentisztelet gyülekezet-alakuló tanácskozássá, és kimondtuk a Kegyelem Magyar Baptista Gyülekezet megalakulását. Az alakító nyilatkozatot mintegy harmincan írták alá, - köztük nem bementek, de hűségesen járó testvérek és fiatalok is. A Déli Baptista Szövetség Clevelandi Körzetének soros évi közgyűlésén, még az év októberében felvettük bennünket a Déli Szövetség rendes tagjai közé. Miután

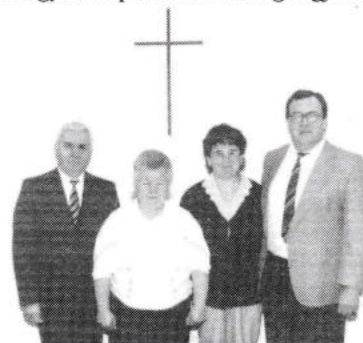
pedig Dr. Dennis Betts Columbusba került az "Ohio State Convention" egyik vezetőjeként, utódja hasonló szeretettel és megértéssel állt hozzá gyülekezetünk

Gyülekezetünk testvériségének nagy többsége látható a képen.

Nagy örömet jelentenek számunkra gyermekeink és azok a barátaink és látogatók, akik több kevesebb rendszerességgel részt vesznek istentiszteleti alkalmainkon.

ügyéhez. Dr. James Scott, az új igazgató volt Isten kezében az eszköz, hogy megkaphattuk 1994. karácsonyán a lengyel baptisták évek óta használaton kívüli imaházát Cleveland egyik szláv - pontosabban lengyel - negyedében, Slavic Village-ban. Ezt az imaházat azóta szépen felújítottuk, és most már negyedik éve ott tartjuk rendszeresen istentiszteleteinket. Nagy örömet jelent a számunkra az, hogy ez év nyaratól, pontosabban a konvenció napjától gyülekezetünk az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség tagja lehet.

Két lelkipásztorunk: Balla Gábor testvér és felesége Piroška, - ők Erdélyből érkeztek. László Imre testvér és felesége, Klára pedig Magyarországról, Budapestről jöttek közénk.

Gyülekezetünknek jelenleg mintegy 35 tagja van, de a gyerekekkel és rendszeresen járó barátokkal, lelkigondozottakkal együtt ötven - hatvan személy között mo-

zog a létszámunk. Eddig még minden nyáron tudtunk bemerítést tartani házi készítésű bemelegítő medencékben. Volt már menyegzőnk és több gyermekbemutatónk is. A szolgálatokat Rev. Balla Gábor testvér és Rev. László Imre testvér végzik nagyobb részben, de lassan feljönnek azok a fiatal és idősebb testvérek is lélekben, akik igehirdetésre is kenetet kaptak. Gyülekezetünknek szoros értelemben vett előljárósága nincs, az ügyeket a teljes férfitanács beszéli meg, és készíti elő a gyülekezeti tanácskozássá.

Három olyan "kincse" van gyülekezetünknek, amit szívesen megosztunk testvéreinkkel. Az egyik a **gyülekezeti könyvtár**, amit Sánta József testvér és felesége rendez nagy szeretettel.

Sánta József testvér nagy ügyszerezzettel végzi a könyvtári szolgálatot. A kétszáz kötet könyv és a sok kazetta nagy lelki értékeket hordoz. Biztatjuk testvéreinket, hogy minden gyülekezetben hozzák létre a könyvtárat és kazetta tárat.

A másik a **péntek esti bibliaóra**, amit a kisteremben tartunk, körülülve három asztalt, és egy-egy témát megvizsgálva sokszor annyi a hozzászólás, hogy bár hét-kor kezdjük az alkalmat, fél tízkor azt mondjuk, hogy most már imádkozni kellene... És szinte annyian vagyunk ezeken a péntek estéken, mint vasárnap. Mert a testvérek kívánják az ilyen alkalmakat, ahol kérdéseket lehet feltenni, élményeket és látásokat lehet elmondani. Ezeket a pénteki alkalmakat mindig más testvér vezeti.

A harmadik kincse az évek óta fennálló **"Samaritánus Alap."** Ez azt jelenti, hogy minden hónapban az úrvacsorai vasárnapi teljes napi gyűjtést elküldjük Erdélybe vagy Magyarországra egy-egy lelkipásztor címére, azért, hogy fordítsa ezt az összeget kizárólag szegény magányos testvérek, vagy rászoruló családok támogatására. Egyszerűen félelmetes, hogy mindig ezeken a vasárnapokon a legmagasabb az adakozás. Gondoljunk bele testvérek abba, hogy 20-30 dollár – amit egy személy vagy család kaphat egy alkalommal, – itt nem nagy pénz, de bizony "odaát" már komoly összeg, több hónapi fűtést – világítást fedez, és sok kenyeret lehet venni belőle. Biztatjuk testvéreinket, hogy minden gyülekezetben indítsák el a gyülekezet saját "Samaritánus Alapját."

Féltett kincseknek tekintjük fiataljainkat és gyermekeinket is, akik komolyan kiveszik részüket a gyülekezeti munkából. Nemrégiben Kiss Ernő testvértől és a Flo-

ridai Öregotthontól kaptunk egy nagyon jó két játékasztalos Hammond orgonát, emellett gitárral és dobbal is folyik a közös gyülekezeti éneklés, mivel részint Hit Hangjai énekeket, részint ifjúsági énekeket énekel az egész gyülekezet.

A legkisebbek énekelnek. A nagyobbak pedig rendszeresen is kiveszik részüket a szolgálatból, például az írásvetítő kezelése az ő feladatuk. A két bibliaórán jelenleg hét gyermekkel ismertetik meg tanítóik az Úr Jézus áldott nevét, és Isten nagyságos cselekedeteit.

Négyesztendőös közösségünknek a gondok mellett van egy pozitívuma: tudjuk, hogy fel kell ébrednünk, és arra van szükségünk, hogy Isten Szentlelke áttörjön rajtunk, kisöpörve minden nyomorúságot, betöltve bennünket a megígért mennyi erővel. Kérjük minden testvérünket, hogy ezért imádkozzanak értünk.

Köszöntjük az *Evangéliumi Hírnök* Kedves Olvasóit, és testvéreinket Amerikában, Európában, Ausztráliában és bárhol a világon. **László Imre**

DETROITI IFI

Nekünk, chicagóiaknak több mint 5 óra állt rendelkezésünkre, hogy elbeszélgesünk a találkozóról hazafelé. Mivel gyermekeink meséltek többet, és jómagam is a gyermekekkel való foglalkozásra voltam beosztva Cseh Tündivel és Vass Hajnival, inkább az itt szerzett tapasztalatokról, élményekről szeretnék beszámolni.

Az egyik legpozitívabb élmény a gyermekeinknek az új barátok voltak. Jó volt látni, hogy az eseten bemutatkozás után mennyire össze tudtak melegedni, a jóra és a rosszra bízni egymást (persze a "fék" rendszer tökéletesen működött és minden rosszra való buzdítást már csírájában orvosoltuk). A közös étkezések során tapasztaltuk, hogy mindegyiknek jobb volt az étvágya is.

Amikor a szombat délutáni csoportos foglalkozáson az Úr Jézus visszajövetelének a várásáról volt szó, sikerült minden gyermeket csoportunkból valamilyen formában a beszélgetésbe bekapcsolni. Arra az igei igazságra helyeztük a hang-

súlyt, hogy: "tolvajmódra jön el az Úr." (Mt 24.43-44). "Azért legyetek készen ti is, mert amely órában nem gondoltátok, abban jön el az embernek Fia." Persze a gyermekek fantáziája csodálatra méltó, – külön érdekesség volt végighallgatni, amint elmondták, hogy milyen is amikor egy tolvaj betör. Na, de azt is jó volt megtanulni, hogy ha sok a földi kincsünk, a tolvaj nagy károkat tehet, ha azonban örökkévaló kincseink vannak, akkor igazán gazdagok vagyunk és a tolvaj sem lophatja el. Nagyon nagy törekvéssel próbálta mindegyik megmagyarázni, hogy mi az, hogy kincs, mennyország, tolvaj. A magyar szó kincsünk is hisszük, hogy gazdagodott egy jó néhány szóval is – ez pedig egy másik nagy pozitívuma az ifjúsági találkozásnak.

Gyermekeink a Greenfield Villageben, Thomas Edison szobra előtt

Az Úr Jézus visszajövetelével kapcsolatban 3 gyakorlati feladatot is megtanultunk a Márk 13:33 alapján.

- figyeljete (mit jelent figyelni?)
- vigyázzatok (mit jelent vigyázni?)
- imádkozzatek (hogyan és miért?)

Az énektanulás is nagyon könnyen ment. Sok hajlandóságot mutattak a gyerekek, még azok is, akik az elején durcásak voltak. "Szívem csendben az Úrra figyel, ki segít" című ének alatt ámasztotta ezt a három gyakorlati igazságot, majd a másik kis ének:

"Szívem örömmel van tele" alapján megtanultuk, hogy külsőleg is kell látszódnia az, hogy mi várjuk az Úr Jézus visszajövetelét: örömmel és ezt az embereknél is látniuk kell!

A terep verseny megkezdése előtt a játékszabályokat ismertetik

Persze a Greenfield Village-ben együtt kószáltuk végig az érdekesebbnél érdekesebb helyeket (Thomas Edison és Henry Ford szülőházát, az üvegfüvőket, a kezdetleges mezőgazdasági műveleteket, sőt egy indián szertartást is majdnem végignéztünk). Közben egy csoportos

versenybe is belekapcsolódtak a gyermekek (zsákba szaladás, krumpli szedés, vízmergetés, alma dobálás) és az izgalomtól kipirosodott arccal próbált mindenki túltenni magán, hogy a csoportja nyerje meg a versenyt. Hogy mennyire beleadtak mindent, azt este láthattuk, mert csendesebbek voltak és nagyon könnyen elaludtak.

Vasárnap d.e. pedig tovább gyűjtöttük a "mennyei kincseket," megtanulva azt, hogy ha egymást szeretjük, segítjük és imádkozunk egymásért, akkor máris "rozsdamentes" kincset gyűjtöttünk magunknak. A megtanult aranymondást, az énekeket és a Krisztusvárs 3 gyakorlati módját mind nagy odaadással igyekezettel és örömmel adták elő gyermekeink a nagyszámú gyülekezet előtt.

Nekünk szülőknak, vasárnapi iskola tanítóknak, sőt a gyülekezetnek is prioritása kell legyen a gyermekekkel való foglalkozás. Ezúttal szeretnék mindenkit arra buzdítani, megéri áldozatot hozni gyermekeinkért. Elsősorban azért, mert felelősek vagyunk lelkükért, másodsorban, mert gyülekezeteink jövője bennük van.

A detroitiaiak pedig vendégszeretettel jelesre vizsgáztak, mi meg csak annyit tehetünk, hogy tiszta szívből, őszintén mondjuk: köszönjük!

Demeter András, Chicago

Az ifjúsági szombat estéjén a kolorádóban járt fiatalok egy ott tanult énekkel, valamint Dan László és Kulcsár Attila lelkesítő szavaival föllelevenítették a különlegesen szép napokat.

Lelkipásztorok köszöntése

Errefelé szokás sok mindent és mindenkit megünnepelni. Már mi is átvettünk néhány jó "amerikai" szokást. Apáknapja, nagyszülők napja mellett lassan tradícióvá válik, hogy október hónapban "lelkipásztor elismerési napot" tartunk. Ezt persze nem az ünneplés kedvéért tesszük, hanem azért mert szeretnénk elismerni munkájukat, megköszönni fáradozásukat. Tudjuk, hogy szükségük van nekik is a bátorító szóra és az értük való imádságra. Hálát adunk értük Urunknak.

Ebben az évben a korábbiaknál is nagyobb volt az örömünk, hiszen 5 lelkipásztort köszönthettünk, ünnepelhettünk egyszerre. Ugyanis az ifjúsági találkozón (október 10-11), a vasárnapi ebéd után vettünk alkalmat erre a köszöntésre. Ezek a lelkipásztorok voltak jelen: *Dan László (Toronto), Herjeczki Géza (Detroit), László*

Imre (Cleveland), Novák József (Alhambra) és Zeffer Béla (Cleveland).

Lelkipásztorok, balról: Dan László, Novák József (tortával a kezében), László Imre, Herjeczki Géza és Zeffer Béla

Szabó István testvér (Chicago) köszöntése, imája és az "Íme mi üdvözlünk" című ének után egy "God Bless You Pastors" feliratú tortával leptük meg testvéreinket.

Végül hadd idézzek Szabó testvér köszöntéséből: "Pál apostol felhívása hozzánk az, hogy itélet helyett, bántalmazások helyett támogassuk és szeressük őket. Az 1 Thessalonika 5-ben ezt írta: (12) 'Kérünk továbbá titeket atyámfiai, hogy becsüljétek azokat, akik fáradoznak közöttetek, és előljáróitok az Úrban, és intenek titeket; (13) És az ő munkájokért viseltesetek irántok megkülönböztetett szeretettel.'

Hálásak vagyunk értetek az Úrnak. Kívánunk továbbra is fáradhatatlan erőt, meg nem lankadást a munkában, amit vállaltatok, amire szántátok életeteket."

Tartsuk meg ezt a jó szokást gyülekezeteinkben továbbra is.

Mikó Ildikó

Merre vannak, hol élnek szövetségünk régi munkásai és közvetlen hozzátartozói?

Nyugalomba vonult lelkipásztorok:

Dr. Bíró László - Palm Bay, Florida
Bogár József - Riverview, Michigan
Cserepka János külmissonárius -

Kelowna, Kanada
Molnár Balázs - Cary, North Carolina

Lelkipásztorok özvegyei:

Balla Györgyné - Palm Bay, Florida
Bretz Emilné - Stockbridge, Georgia
Faulkner Károlyné - Ardsley,

Pennsylvania
Dr. Haraszi Sándorné - Jonesboro,

Georgia
Kun Gyuláné - Tampa, Florida
Nagy Istvánné - Sao Paulo, Brazília
Orosz Attiláné - Lyndhurst, Ohio
Pintér Istvánné - Berazategui, Argentina
Szabadi Gusztávné - Trenton, Michigan
Dr. Udvarnoki Béláné - Franklin,

Virginia
Szeretettel gondolunk rájuk, jó egészséget és az Úr áldását kérve életükre.

Szeretnénk a listát kiegészíteni. Ki tud segíteni?

Szeretne levelet írni idős testvéreinknek? Kérje el címüket a szerkesztőtől.

PLAM BAY, FLORIDA Bethesda Baptist Church Pastor: Rev. Barton A. Brown

BÚCSÚ ÉS HÁLA

Senki sem szeret búcsúzni. Különösen akkor, ha olyan személyektől kell elválnunk, akiket nagyon szeretünk. De a búcsú fájdalomait csökkentheti, ha hálával tekinthetünk vissza az együtt töltött időre.

Ilyen búcsúban volt részünk *Palm Bay, Floridában. Rev. A. Barton Brown-tól és kedves feleségétől búcsúzott el*

Rev. Kulcsár, President of the Hungarian Convention and Rev. Barton A. Brown, our Retiring Pastor

gyülekezetünk 1998. október 18-án. Testvéreink korukra és egészségi állapotukra való tekintettel végleg nyugdíjba mentek s gyermekeik közelébe költöztek.

Először is *Rev. Kulcsár tv.*, a szövetség elnöke lejött közénk New Yorkból és egy áldott, angol igehirdetés által búcsúztatta el a Testvéreket és biztatta a gyülekezetet a további hűségére. Aztán egy finom búcsú ebédben volt részünk, amelyet *Kish Ethel* testvérnő vezetésével állítottak össze a helyi testvérnők. Sokat fáradoztak úgy fizikailag, mint szellemileg, mert igyekeztek meghívni minden olyan egyént, akiknek életében a kedves prédikátor és felesége áldást jelentett; akár tagjaink közül valók voltak, akár nem. Szép számmal meg is jelentek az emberek.

Aztán a jó ebéd és a kellemes asztali társalgások után következtek a megható búcsú szavak. Többen könnyek között adtak hálát a testvéreknek és az Úrnak, hogy kilenc évig köztünk szolgáltak. Szívélyes és barátságos lelki munkások voltak. A Szent Lélek ajándéka közül a szeretet áradt ki mindkettőjükből a legjobban. Mindenkit egyformán becsültek. Mindenkit egyformán szerettek. Vendégeink otthon érezték magukat társaságukban és sokáig emlékeztek rájuk. Betegeink és időseink megtisztelve érezték magukat, mert minden héten meglátogatták őket és imádkoztak velük. Nem csoda, ha mindannyiunk ajkáról felszakadt a köszönet:

"Hála legyen az Úrnak, hogy köztünk voltak! Hogy az ő szeretetük ránk is ragadt. Hogy nem vagyunk ugyanazok, akik voltunk idejövételük előtt, mert magatartásuk és szolgálatuk által Krisztushoz egy kicsit hasonlóbbakká válhattunk. A válás ugyan fáj, de örülünk, hogy ennyi ideig is itt voltak!" **Mátrai Mihályné**

PASTOR BROWN RETIRES FROM THE BETHESDA BAPTIST CHURCH, PLAM BAY, FLORIDA

After more than nine years of faithful service to The Bethesda Baptist Church and the Bethesda Baptist Retirement Home, our Pastor retired on October 25, 1998. He had served us faithfully as spiritual leader and friend for almost a decade. We in turn responded by loving him and respecting him. It was not easy for us to say goodbye to *Pastor Brown and his wife Margaret*. But we must understand that one should be close to family when one begins to age and the "blessings" of ageing begin to cause us concerns. They will be moving to *Madison, Wisconsin* to be close to members of their family.

Our church honored them with a fellowship dinner on October 18, 1998.

At this time, the *President of our Convention, the Rev. Alexander Kulcsar* presented the Sunday morning message to all those in attendance. Pastor Brown had become an integral part of our Hungarian Baptist Convention. He always praised the efforts of our early founders who had the foresight to build a beautiful home for our ageing citizens. These old timers are now gone, but their efforts are still being enjoyed by many people. Pastor Brown and his wife Margaret too, will leave their mark on future generations because of their loving care and concern for our people. We wish them God speed in all of their days ahead. We will miss them, but we know that they love the Lord and remain faithful to the end. *God bless you Pastor Brown and Margaret*. Thanks for your faithfulness, and remember that we love you both.

**Ernest J. Kish and Partor Denzel
Alexander & wife Wida**

God's work however must go on, even when one faithful one decides to retire to make room for another man of God. We prayed hard and asked God for guidance

in finding a suitable replacement. We believe that we have found such a man. His name is **Denzel Alexander**. He is a retired Baptist minister. He and his wife *Wida* will assume the ministry of our church and the home. Please continue to pray for us and to visit us whenever you are in Florida. Most of our old time Hungarian church members are gone, but the work in our church and Home will continue. We ask Gods blessings in all of our efforts.

Church Moderator, Ernest J. Kish

SEEK YOU FIRST HIS KINGDOM... (4)

On the September 1968 Parents' meeting, the new headmaster looks at those present and says, "Let the student leave the room." Nobody moves, so she repeats, "May I ask the students to leave this place?" Everybody looks around, including Kamilla's brother. When the teacher sees that the boy turns his head left and right she reprimands him in irritation: "I am talking to you young man, don't pretend that you don't understand me!" "To me?" -asks the twenty year old boy. I beg your pardon, but I am here as parent, as the guardian of Gabriella Furedi." The headmaster turns red and the parents' meeting commences.

Because of the changed circumstances there is not enough time for study. The brother, Attila, gets married. Now three of them are working in the shop. Most of the times the boy is on his way to buy the goods for sale; his wife works at the counter. School ends usually at the same time, from there, Kamilla goes immediately to the shop to help her sister in law, and they go home together around 6 o'clock. When everything is finished at home, the dishes are washed, it is late at night -studying is difficult. The TV is not a big temptation now because the girl turns to her Bible more often. She came to understand recently that the Son of God had died for every sinner -herself included. If anybody unites with him spiritually in the present, it is as if he or she had died two thousand years ago on the cross and had been resurrected for an other life. Nobody who believes in Him should worry about the life after death, because whoever is one with the Savior in this life will be one with Him after death in the place where He now is -in heaven... What is more, God is the father of those who love his Son... He is the Father of the fatherless ... What a comfort! Kamilla prepares herself for baptism. The pastor, who is also a professor of systematic theology, goes through the points of the confession of faith with her. Slowly, she finds answers to her former questions but new ones come to the surface... In any case, she is more interested in theology than mathematics. Nevertheless, her brother is not happy about this growing interest. "You are again busy

with the Bible instead of doing your homework. Your maths teacher complained just a few days ago that your results are very poor. Don't be so blind, you can't make a living with that." However, it is not possible to stop her. She doesn't only read her Bible but learns parts of it by heart, among others, the Sermon on the Mount: "Do not worry about your life... seek first His kingdom... ask and it will be given to you... how much more will your Father in heaven give good gifts to those who ask him!"

Indeed, the prayer, reading the Bible, the baptism does not hinder her study. On the contrary, they provide the kind of inside peace, which makes possible better concentration and her results become better and better. Teachers and schoolmates help her with understanding the study material. The influence of Robert is especially meaningful. He is the best mathematician in the school. He wins such kinds of competitions that he receives advance admission to University. Unfortunately, he is the subject of the next tragedy. At summer camp, the boys have an accident. A big van falls on Robert and another student. Both of them are crushed to death by the heavy weight. Kamilla's question now is not whether it is worth living when even a young man can die, but what happened with Robert after his death. He was a good boy, helpful, with only one passion, mathematics. But is that enough? She feels sorry that she never testified to him about her faith although it was not a secret that she was religious. "I must be more courageous..." she tells herself. The opportunity comes very soon to speak about her faith. First it is difficult to say anything, but after a few words she experiences an energetic field around her, as if she were surrounded by angels. She becomes more and more excited as she looks for the proper words to express her belief about sin, salvation, eternal life. She is surprised to hear her own voice. "It is sweet to speak about the Lord..." she recalls afterwards. "Your name tastes good in my mouth..." -she prays. Now she understands the missionary about whom she read a book recently. She would like to follow that example, going to people who are very simple, who do not know the Lord, who do not have Bibles or are not able to read it. She is ready even to die as martyr; at the time when she reads that the number of the martyrs must be fulfilled before the Messiah comes back. To hasten the second coming she offered her body to the Lord together with her spirit.

In the same way as she kept from saying anything about her repentance in the laundry, she keeps her plan secret. But how to start? She doesn't know of any Hungarian who had become a missionary at the time, even before the communist era, there weren't many. Anyhow, she wants to find out if she can study theology after high school, but her pastor suggests to learn a

profession first. That is very understandable at the time when the State Office for Church Affairs controls everything - even the number of the students of theology - and is happy to hinder religious studies anyway. When one of the first female theologians marries a pastor and teaches "theology" to her own five children and to the one adopted child, it is good proof of the uselessness of the education of women. What a shame, say the heads, let us not allow more women to learn theology.

Kamilla not only passes her high school exams, she passes with a good average. Her excellent verbal presentations balance the poorer written exams. She is not afraid of the examination committee, she has already talked in front of her congregation several times. "How lucky I am..." - she says at the end with a sigh. "No, it is not good luck, it is providence" - corrects the voice inside her.

After her graduation, she is not interested in choosing a profession. The first child of her brother is born. The family takes it for granted that the sister can help more in the shop and at home. Kamilla accepts the situation; clinging to her brother, she is afraid of independence. Nevertheless, she would like to have more freedom and to not have to work at the market always. She does not look for a job, but she finds one, and with that, begins the process of separation from brother, the market, the house of the family, and from everything connected to her childhood - even from the friendly congregation where she grew up, but that came later. Meanwhile, the Lord watches over every steps she takes, often calming her troubled heart, teaching patience with herself and others. From that time on, taking and giving, that is His policy as if working out an attitude, a readiness to depend only on Him; "leaning, safe and secure from alarm; leaning on the everlasting arms."

Summertime, on a hot afternoon, Attila's wife goes to the hairdresser and the beautician as well. Erika, who works there, knows the whole family and asks: "Did your sister in law pass her exams?" "Everything went well, there was no problem."

"What will she do now?"

"Nobody knows. She is very religious but there is nothing for her in that area. Otherwise, we don't mind. The soles of the religious workers are usually full with holes."

Erika grew up in a believing Protestant family. something moves her to help. "Listen, tell your sister in law that there is a place in the beauty salon. The apprentice for this year has withdrawn her application. Let her come into our office without telling her that I asked for her. Let her ask if there is a job available. It is not a bad profession, she could earn some money. It's easier than lifting up sacks of potatoes."

When the school year comes at the trade school, one of the apprentices says that she payed ten thousand forints to a master just to accept her. It was about six months of salary. The other student payed five thousand, the third one was able to get the place through influential friends. "And what did you do?" they asked Kamilla.

"What did I do? I went to the office of a beauty shop and asked if there was any place for me. And there was." "That is wonderful" - they all said.

Rev. Kamilla Füredi

My Thoughts on my 80th Birthday

Dear Lord, today I am 80 and there's much I haven't done

I hope dear Lord you'll let me live until I'm 81.

But then, if I haven't finished all I want to do,

Would you let me stay a while ... until I'm 82.

So many places I want to go, so very much to see,

Do you think that you can manage to make it 83.

The world is changing so very fast. There is so much in store,

I'd like it very much to live until I'm 84.

And if by then I'm still alive, I'd like to stay until 85.

More planes will be up in the air, so I'd really like to stick

and see what happens to the world when I'm 86.

I know Dear Lord, it's much to ask (and it must be nice in heaven)

But I would really like to stay until I'm 87.

I know by then, I won't be fast and sometimes will be late,

But it would be so pleasant ... to be around at 88.

I will have seen so many things, and had a wonderful time,

So I'm sure that I'll be willing to leave at 89 MAYBE.

Ernest J. Kish

*Happy Birthday to you,
brother Ernest! (ed.)*

A VIDÁM SZÍV...

A lelkipásztor örömmel nyugtázza, hogy a gyülekezet egyik tagja, aki vásáronaponként általában halásznai szokott, újra elkezdett járni a templomba.

- Feri, mondta, örülök, hogy feleiséggel együtt újra itt látlak vásáronaponként.

- Úgy döntöttem, mondta nagyot sóhajtván az egykori halász, hogy inkább a te prédikációdát hallgatok, mint az övét.

AZ ÉN UTAIM...

Ez év nyarán néhány hetes, lelkes készülődés után végre elindultunk Európába. Több helyre terveztünk utazni. Ezért nyolc hetet szántunk az útra. Azonban legtöbb tervünk hamarosan megváltozott. **"BIZONY, A TI GONDOLATAIM, ÉS A TI UTAITOK NEM AZ ÉN UTAIM..."** írja a Biblia az Ésaías 55:8-ban. Szinte ez lehetne beszámolóunk címe is. De hadd kezdjem a történetet az elején:

1998. július 15-én érkezünk Magyarországra. Szeretteink három gépkocsival vártak a repülőtéren. (Micsoda megtiszteltetés!) Sógorunk volt az irányító, mivel nyugdíjas lévén ottlétünk alatt ő vállalkozott szállításunkra. Legalábbis, amíg volt autója...

Az első néhány napot a közel lakó családtagokkal és barátokkal töltöttük. A következő kedden viszont Dombóvárra készültünk. Igenám, de csak Székesfehérvárig jutottunk el, mert ott durdefektet kaptunk; a kocsit kormányozhatatlanná vált és a jobboldali árokba rohanva, felfordult és megállt.

Először néma csend volt. Senki sem mozdult. De egy pillanat múlva eszembe jutott, hogy ki kellene kapcsolnom a biztonsági övem. Meg is tettem, sőt a mellettem ülő sógoromé is kikapcsoltam. (Az "anyós ülésben" ültem.) Aztán megkérdeztem tőle: "Hogy vagy Laci?" "Jól." - jött a válasz. Odanééztem és láttam, hogy az arca csupa vér volt. "És Te, Miska?" - Kérdeztem a hátul, egyedül ülő férjemet. "Elég jól, csak nem tudom megmozdítani a bal lábamat. Beszorult a két első ülés közé" - mondta halkan. Ekkor észrevettem, hogy a mellettem levő ajtó tárva nyitva van és könnyen kimászhatok rajta. Meg is tettem. Aztán sógoromat is biztattam, hogy másszon ki. (Az ő ajtaja is nyitva volt.) Végül férjemet unszoltam a kimászásra. Mire valahogy kifeszítette bal lábát az ülések közül, s kibújt. De felállni sőt ülni nem tudott. A háta fájt. Mivel volt nálam párna, azt letettem a földre és lefektettem rá. Hamarosan, jöttek az emberek segíteni. Többen megálltak. Az egyik mentőt is hívott. Mindenki nagyon segítőkész és barátságos volt.

Öt-tíz percen belül megérkeztek a mentők. Beszállítottak minket a közeli Fejér Megyei Szent György kórházba. Férjemet megröntgenezték és megállapították, hogy a hátán a 2-ik számú borda megrepedt és a 12-ik csigolyából egy kis darabka letört; mire benntartották. Lacinak a homlokán egy nyitott sebet találtak és bevarrták, majd hazaengedték. Engem is megnéztek, de csak kisebb zúzódásokat találtak. Ennél fogva én is hazamehettem. A kocsit viszont totál káros volt. Ettől kezdve nem volt sógorunknak gépkocsija.

A kórház Magyarország egyik legszébb és legjobb kórháza volt s mindenki nagyon kedves és segítőkész volt. Ezért hálásak voltunk. Négy nap múlva, - is-

mételt röntgenezés után - férjemet is kiengedték.

"Otthon" legalább két hétig csak ágyban fektűt, mert komoly fájdalmai voltak; különösen, ha felült, vagy felállt. Én meg kihasználtam az időt s - a szükséges teendők mellett - napi egy-két órát sétáltam a környéken; egy-két régi, kedves ismerőst, vagy barátot meglátogattam és elmentem a MERA-hoz (*Magyar Evangéliumi Rádió Alakulathoz*), amelynek már évek óta küldök az USA-ból előadás anyagot. Drága találkozások voltak ezek! Egyen ezalatt az idő alatt arra is volt lehetőségünk, hogy többeket sógoroméknál vendégül lássunk. Jöttek hozzánk lelkészek, közeli és távoli rokonok, lelki testvérek, barátok, stb. Sőt *Miskának* felsőipari iskolai osztálytárai is eljöttek s tartottak egy rögtönzött 50 éves találkozót. Aztán később, amikor már Miska is elkezdett járkálni, akkor meg együtt látogattuk meg a környékbeli régi jó barátokat, meg elmentünk a *Veresegyházi gyülekezetbe* is, ahol édesapám hat évig hirdette Isten Igéjét, miután a kommunisták rájjesztettek, hogy *Budapesten* (XVI. kerületben) ne merjen tovább prédikálni, mert lecsukják. S el tudunk menni a *Wesselényi utcai imaház* 110 éves évfordulói és felújítási ünnepségére is, ahol meg nagyszüleim és szüleim hívták szívükbe a Megváltó Ur Jézust, s ahol engem csecsemő koromban bemutatnak Istennek.

Hozzá kell fűznöm, hogy a baleset pillanatában - **Isten kegyelméből** - nyugodt voltam. Megnyugtató az a bizonyosság, hogy ha netán ott az útszélen meghalnék, akkor - az Ur Jézusba, mint az Isten Fiába vetett hitem alapján - azonnal Hozzá kerülnek a mennyekbe. **Vagyis fizikai életem vége egy örökös öröm és béke országába helyezne.** Mert a János Evangéliuma 3:36 alapján, **"Aki hisz a Fiában örök élete VAN."**

Ó, tisztában voltam és vagyok azzal, hogy nem érdemlem meg azt a nagy kegyet, hogy a mennyekbe kerüljek. De azzal is, hogy Isten megígérte, hogy *"kegyelemből* (nem érdemből), *a Jézusba vetett hit által*" bárki elérheti. Ennélfogva meg vagyok győződve arról, hogy csakis ezek által, de mégis enyém lett már a mennyekbe töltendő örök élet. S el sem tudom mondani, hogy - a legveszélyesebb pillanatokban - mit jelentett az a bizonyosság, ill., biztonság. Szívemből kívánom, hogy minden kedves Olvasó rendelkezze vele.

A baleset dacára sok áldásban és örömben volt részünk! Isten kárpótolt minket az elmaradt kirándulásokért. Mi *Dombóvárra, Siófokra, Csopakra, Romániába, Szlovákiába*, és egyéb helyekre készültünk. De Ő másképp végzett. A mi TERVEINK helyett *Budapesten* tartott és több olyan találkozásra, beszélgetésre, és szoros imaközösségre adott lehetőséget, amelyekre - a mi beosztásunk mellett - nem lett volna időnk. **MERT AZ Ő GONDOLATAI NEM A MI GONDOLATAINK ÉS AZ Ő UTAI NEM A MI UTAINK!**

Kedves Testvérem! Mély utakon járat Téged is Urunk most? Biztasson a tudat, hogy az Ur nagyon szeret Téged. Szemmel tart. S áldást hoz mindenképp Rád. S ha most még nem is érted próbád célját, az csak azért van, mert az **Ő gondolatai mélyebbek, mint a mieink és az Ő utai áldottabbak, mint a magunk-választotta utak.** Egyszer majd megérted, hogy mit miért engedett meg. S akkor nagyon hálás les a szíved.

Mátrai Mihályné, 1998. nyarán

Missziós hírek a nagyvilágból

A keresztyén egyházak közül az evangéliumi hitű közösségek fejlődnek a leggyorsabban. "A liberális hitvallású protestáns és a katolikus egyház híveinek száma visszaesőben van" - írja a német IDEA. A missziós lelkületű evangéliumi közösségek híveinek száma háromszor gyorsabban nő, mint az idén 1.7%-os népességnövekedés. Az iszlám növekedése évi 2.9%-os. "A Katolikus Egyház számbeli visszaesése részben a hagyományosan katolikus népek közt előretörő szekularizációval, részben az evangéliumi közösségek missziójával magyarázható" - írja az angol Patrick Johnstone a "The Church is Bigger Than You Think" című könyvében. (09/15 - Religion Today)

Elismerésüket és bebörtönzött testvéreik szabadonbocsátását kéri a kínai kormányhoz eljuttatott beadványukban az **el nem ismert háziközösségek** vezetői. Az augusztus 22-én, Henan tartományban aláírt nyilatkozat megfogalmazói mintegy 80 millió kínai keresztyént képviselnek. Az elismert egyház tagsága kb. 10 millió. Kéri továbbá az ellenük irányuló intézkedések visszavonását és törvény előtti megkülönböztetésük feloldását. A beadvány nem támadja a kommunista pártot, sem a hivatalos egyházat, sőt kéri a párt vezetőit, hogy találkozzanak e közösségek képviselőivel. (09/15 - Religion Today)

Három éves szabadságvesztésre ítélték a Belorusz Autonóm Ortodox Egyház püspökét, Petro Huscha-t. A vád: **"huligán magatartás."** A Keston hírügynökség által szétroptított más, súlyosabb vádakra David Goldman, a minszki Egyházközi Kapcsolatok irodájának vezetője így reagált: "Az állam és az Ortodox Egyház ellenzi a püspök tevékenységét, mivel nem tudnak hatalmat gyakorolni fölötté". (09/15 - Religion Today)

Missziós-társaságok vezetői az egyházak működését szabályozó törvények megváltoztatását kéri Yeltsin elnöktől. 15 evangéliumi hitvallású misszió vezetője levelet küldött az orosz elnöknek, melyben felhívják a figyelmét a jelenlegi törvények egyoldalúságára. "Ezekre az ortodox egyház javát szolgáló és a nem-ortodox felekezeteket hátrányosan megkülönböztető törvényekre az Európai Közösség is figyelemmel lesz" - mondta Friedrich Bohl, német miniszter - "és az alkalmazás minden egyes esetét megvizsgáljuk

abból a szempontból, hogy betartatja-e az orosz kormány a nemzetek közösségének tett ezirányú ígéreteit." Eközben alkotmány módosítási beadvány is készül a kérdés orvoslására. (EBPS/07/09)

Új román Újszövetség. A temesvári Bisceca Baptista Gyülekezetben június 6-án tartott ünnepségen adtak hálát az elkészült munkáért, az új románnyelvű Újszövetségért a baptista szövetség vezetői. Az utolsó fordítás hetven éve készült, "ezt az újat különösen is a fiatalok olvasásuk majd nagy haszonnal" - mondta Simona Sabou, az egyik fordító. Az ünnepség helyének közvetlen szomszédságában tört ki a forradalom, mely véget vetett Nicolai Ceausescu rémuralmának. "Ez az új fordítás egy másik forradalmat hivatott elindítani itt, Romániában, mely végre Isten felé fordítja majd a szíveket" - mondta Joseph Parker, az International Bible Society kelet-európai alcsoportjának vezetője. Az ünneplők között volt Petru Dugulescu, a helyi gyülekezet lelképásztora, parlamenti képviselő, valamint Ft. Maier ortodox pap, aki maga is hálát adott az új fordításért. (EBPS/07/09)

"Beszédetek mindenkor kellemetes legyen!"

Az álmokról volt szó nemrég, és ekör eszembe jutott egy mese.

Egy király azt álmodta, hogy fogai kihullottak. Reggelre ébredvén ezt valami fontos kijelentésnek gondolta, de megfejténi nem tudta, hanem hívatta tanácsadóit, hogy ők magyarázzák meg neki az álmot.

Az első magyarázó így szólt, miután elmondta neki a király az álmát:

- Rossz hírt mondok kéked, uram, királyom, mert az álmod azt jelenti, hogy családod minden tagja és rokonaid meg fognak halni, és te teljesen egyedül maradsz.

Ez a magyarázat annyira megharagította a királyt, hogy azonnal száműzte tudós tanácsadóját egy szigetre.

Behívott egy másik álomfejtőt és neki is elmondta éjszakai látomását és gondját afelett, hogy nem tudja megfejteti az álom jelentését. Nagyon nyugtalan emiatt. Erre a bölcs tanácsos szélesen elmosolyodott és így szólt:

- Uram, királyom, csodálatos hírt közlök veled. Az álom azt jelenti, hogy hosszú életet fogsz élni. Valóban túléléd a családod, túléléd minden rokonod.

Ez a magyarázat annyira tetszett a királynak, hogy tanácsosát bőségesen megjutalmazta.

A két ember ugyanazt mondta, de másként. Mondhatja az ember például a másinak ezt: "Ó, de szörnyen nézel ki!" - de így is: "Sokkal jobban nézel ki, mint ahogy reméltem volna hosszú betegséged után."

Tanuljuk meg helyesen mondani az igazságot, mert sok félreértéstől, szívfdalomtól fog megórizni bennünket is, de másokat is. **Közl: Viczián János**

Lapozgassuk a Bibliát!

A Lélek gyümölcse: MÉRTÉKLETESSÉG

Az elmúlt év decemberében kezdtük, most pedig befejezzük a Lélek kilenc ízű gyümölcseinek keresgélését. Sokan rátaáltak ezekre az igékre. Adja az Úr, hogy ezek a tulajdonságok jellemezzék az életünket! Kiinduló igénk tehát ez volt: *"De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, békétűrés, szívettség, jóság, hűség, szelidség, mértékletesség."* (Gal 5:22)

- * Mert megjelent az Isten idevezítő kegyelme **minden embernek**, amely arra tanít minket, hogy megtagadván a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világban.
- * Szükséges annakokáért, hogy a **püspök feddhetetlen legyen**, egy feleségű férfiú, józan, mértékletes illedelmes, vendégszerető, a tanításra alkalmatos
- * Hogy a **vén emberek józanok legyenek**, tisztességesek, mértékletesek; a hitben, szeretetben, tűrésben épek.
- * Hasonlatosképpen az **asszonyok tisztességes öltözetben**, szemérmességgel és mértékletességgel ékesítsék magokat; nem hajfonatokkal és arannyal vagy gyöngyökkel, vagy drága öltözékekkel
- * Az **ifjakat** hasonlóképpen intsed, hogy legyenek mértékletesek:
- * Fenyíts meg engem, **Uram**, de mértékkel, nem haragodban, hogy szét ne morzsolj engem!
- * A tudomány mellé pedig mértékletességet, a mértékletesség mellé pedig tűrést, a tűrés mellé pedig kegyességet
- * (Az utolsó napokban... lesznek az emberek...) szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek, rágalmozók, mértékletelenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői.
- * A vége pedig mindennek közel van. Annakokáért legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok.

A megfejtéseket január végéig várja a szerkesztő.

MEGFEJTÉSEK

Szeptember — Hűség

1. JerSir 3:23; 2. Zsolt 36:6; 3. Zsolt 78:37; 4. És 59:14; 5. Lk 16:10; 6. 1Sám 12:24; 7. Jel 2:10; 8. Zsolt 101:6; 9. Zsolt 145:18; 10. 2Tim 2:13.

Jó megfejtést küldtek: Mezei Ilona (LA), Podobni Erzsébet (Toronto), Mikes József (Vác)

VASÁRNAPI ISKOLA

1999 január 3

SZERESSÉTEK EGYMÁST!

Mk 12:28-34; Lk 6:27-31; Jn 13:34-35

Az elmúlt hónapban Jézus Krisztus személye, e mostaniban pedig tanítása áll a figyelmünk középpontjában. De mi az a négy, amit kiemelhetnénk tanításai közül? Mindegyik fontos. Ha mégis választani kell, akkor legelőször is a szeretet parancsa, ill. a szeretettel kapcsolatos tanításai kerülnek előtérbe. Ma három helyről is olvastunk igét. Mindegyikről hosszan beszélgethetnénk. De a vasárnapi iskolánk célja ezúttal nem ezeknek az igéknek a részletes magyarázata, hanem annak fölismérése, hogy Megváltónk a gyakorlati (nem a fellegekben járó, elméletek szárnyán létező) szeretetet mindennél fontosabbnak tartotta.

1. A legnagyobb parancsolat (Mk)

Közel járunk az Úr Jézus keresztre feszítéséhez, néhány nappal előtte kérdezték, legtöbbször csavaros szándékkal. De ime, az egyik kérdés csodálatos válasza ad lehetőséget a Mesternek. A legnagyobb parancsolat? (A nép vallásos vezetői akkorra már 613-ra növelték a parancsolatok számát, melyből 248 pozitív, 365 negatív fogalmazású volt.) A Mester 5Mózes 6:4-5-öt idézi, egybekapcsolva a 3Mózes 19:18-al. Ilyen válasza senki sem számított. A legnagyobb parancsolat az Isten és az ember iránti gyakorlati szeretet. Nem elég hinni Istenben, nem elég eltűnni teremtményeit. Szeretni kell Őt egész lényünkkel és szeretni kell felebarátainkat is.

2. Ellenségedet is szeresd! (Lk)

S hogy rádöbbenjünk, hogy a Mester nem valami romantikus "szeressük egymást gyerekekre" gondolt, gyakrabban kellene olvasnunk ezt a néhány igeverset is. Persze, hogy nehéz így szeretni. Nem mond igazat, aki azt mondja, hogy mi az neki? Parancsolatai végrehajtásához azonban többféle segítséget is ad. Példát mutatott. Most pedig erőt ad annak, aki ezt kéri.

3. Barátaidat is szeresd! (Jn)

Hát erre is fel kell szólítani? Bizony néha szolgáltatások, ugyanazon az úton, a menny felé igyekvők között is vannak feszültségek. Ezeket néha az érvek nem is tudják legyőzni, de a szeretet igen! Szeresd hát Jézus Krisztus követőit, azokat, akik hozzád hasonlóan, vagy attól egy kissé eltérő módon, de Őt követik.

Írjuk föl egy papírra és tűzzük az ajtófélfára, vagy a falra, ragasszuk a komputerre és legalább egy hétig olvasgassuk a mai aranymondást:

"Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok." (Jn 13:35)

1999 január 10

IGAZODJ A MENNYEI ÉRTÉKRENDHEZ

Lukács 12:13-21

Értérend, ráadásul mennyei. Nekünk is bajunk van ezzel, nem csak az Úr Jézus körül élőknek, annak idején. Örökség, pénz, vagyon, anyagi javak - mondhatnánk róluk "szenteskedve," hogy ezek evilági dolgok, mi nem foglalkozunk ilyenekkel. S aztán persze mindenki intézgetné az ilyenféle evilági dolgokat ahogy tudja, meg úgy, amilyen tanácsokat kap hozzá. Attól még nem leszünk szentek, hogy nyilvánosan nem beszélünk "evilági dolgokról." Sokkal hasznosabb lenne észrevenni, hogy az Úr Jézus elég sokat beszél ezekről az anyagi dolgokról, elég világos tanácsokat ad, - talán éppen azért, hogy amikor ilyen jellegű dolgokról kell döntenünk, legyen mihez igazodnunk.

1. Igazi gazdagság után vágyakozzatok! (13-15)

A fölvetett örökségi vitába nem megy bele a Mester. Megvannak a megfelelő, törvényesen (a törában) meghatározott eljárások, döntést hozó szervek. Intézte el azokkal. A Mester nem akar eltérni elsődleges feladatától. Ő nem ítélőbírónak jött, nem a testi betegségeink orvoslására küldte az Atya, s nem is csoda-gyártónak. Mindezt megtehetné volna, meg is tette olykor-olykor, de világosan elmondta nem egyszer, hogy azzal kell foglalkoznia, amiért az Atya küldte: az evangélium hirdetésével, a bűn rabságától való szabadulás lehetőségének meghirdetésével.

Válaszából azonban nem csak ez derül ki, hanem az is, hogy szívesen ad általános, mindannyiunkra vonatkozó eligazítást ebben a témakörben. A "telhetetlenséget" ki kell vetni magunkból, mondja. Mintha ott volna. De talán ott is van! Távoztassátok el! Nem a szegénységre szólít fel se itt, se másutt! De a telhetetlenséget elítéli. Az élet a vagyonnál sokkal több. A vagyon legfőbb eszköz lehet. A cél az élet és nem az anyagi javak!

2. Törődj másokkal is! (16-19)

Milyen egyszerű, hogy olykor nagyon is bőségesen terem a föld. Nem hiába fárad az ember. Az elvetett gabona jó földbe kerülve meghozza termését. Néha többet is, mint amire föl vagyunk készülve. Mit tegyek, teszi fel a jó kérdést a gazda. S rossz választ ad saját magának. Az önző ember (vagy az Úr Jézus szavát is használhatjuk: a bolond gazdag) csak magára gondol. Meg sem fordul a fejében, hogy talán ezúttal mások számára is nála készített megoldást Isten. Az elosztás, a sokkal való bölcs gazdálkodás nem kis feladat. Isten tud adni ehhez is bölcsességet annak, aki ezt kéri tőle. (Talán ha az Ő kedve szerint tudnánk bánni a sokkal, többet is bízott volna már ránk, talán most is sokkal többet oszthatnánk szét.)

3. Isten szerint gazdag (20-21)

Az Isten szerint gazdag nem fog úgy jámi, mint ez a példázatbeli. Annak az

H
Mrs. GEORGE BALLA
1250 BIANCA DR. N.E.
PALM BAY, FL 32905

PERIODICAL
POSTAGE
PAID

POSTMASTER:

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195

összegegyüttött javai - ha már neki nincs rá szüksége -, tovább szolgálják mások szükségait. Életet, reménységet, segítséget jelenthet az Isten szerinti gazdagság. És üdvösséget. Neki és talán még másoknak is. Törekedjünk arra, hogy Isten szerint (vagy Istenben) legyünk gazdagok.

Aranymondás: "Meglássátok, hogy eltávoztassátok a telhetetlenséget; mert nem a vagyonnal való bővülködésben van az embernek az ő élete." (Lk 12:15)

1999 január 17
**NE ÍGY LEGYEN
KÖZÖTTETEK!**

Máté 18:1-4; 20:17-28

Az Úr Jézus legfontosabb tanításai közül láttuk, mit mondott a szeretetről, mit az anyagi javakról, s most figyeljük, mit mond a "nagyságról."

1. Alázatos lelkület (18:1-4)

"Ki a nagyobb?" - kérdezték a tanítványok, nem is egyszer a Mestert. a mennyek országában egészen máshogy van, mondja a nagy Tanító. Ott az alázatosak, a kis-gyermeki lelkületűek a nagyobbak. Nem a gyermek esztét, méretét, tapasztalatát (vagyis annak hiányát), akaratosságát teszi mintává, hanem csak az "alázatosságát." Tudja kicsoda, s nem képzelet nagobbnak magát annál, mint aki. Segítségre, szeretetre szorul, s ezt nem szégyelli. Kis-gyermek.

2. Elsőségre törekvés (17-23)

Bizonyára jót akart ez a jámbor aszszony. Ki ne szeretné, ha a gyermekei a legelsőkk lennének az Isten országában? De néhány lényeges dolgot nem értett még meg.

Szinte hihetetlen, mennyire érzéketlen volt mások "érzései" iránt. Csak a magáéra figyelt. A Mesterét nem volt képes föl-fogni. Az előtte lévő szenvedésekről, megcsúfolásáról, haláláról, feltámadásáról beszél, de az asszony (s talán a többiek se?) nem érti. Talán azért, mert annyira "tele van" a saját elgondolásaival, csodálatos ötletével, mellyel szeretne előhozakodni. Az elsőségre törekvés mindig megvakítja az embert. Még az sem téríti észhez őket, amikor azt mondja nekik Jézus: "Nem tudjátok mit kérték."

3. Legnagyobb az, aki szolgál (24-28)

Kétségtelen, hogy a világban az erőszakosabb, a rámenősebb, a durvább,

az agyafürtöttebb érvényesül, jut előre, akár az első helyre is. Ti változtassatok ezen a renden. Vagyis közöttetek ne így legyen, mert a mennyben nem így van! Isten országában az a nagyobb, aki szolgál. Mint Jézus, aki azért jött, hogy "Ő szolgáljon és adja az Ő életét váltságul sokakért."

Ki ne értené közülünk az Úr Jézus szavait? De gyakorolni, de ezt bevezetni magunk között - ez már nehéz. Pedig, ha nagyobb akarsz lenni, máshogy nem megy, csak így: szolgálni, mint Ő szolgált.

Aranymondás: Máté 20:26

"De ne így legyen közöttetek; hanem aki közöttetek nagy akar lenni, az legyen a ti szolgáltok."

1999 január 24

BOCSÁSSATOK MEG EGYMÁSNAK!

Máté 18:21-35

A megbocsátás egy másik gyakori témája az Úr Jézusnak. A Hegyi beszédben, az Úr imádságban és azután már elég világosan elmondta, hogy a saját érdekünk is a megbocsátás. Most egy kérdésre válaszolva újra előkerül.

1. Bocsáss meg annyiszor, ahányszor bocsánatot kérnek! (21-22)

Egyszer, kétszer, hetvenszer hétszer? Ahányszor bocsánatot kérnek! De hát ezzel akkor vissza lehet élni is. Így van. Vissza is élnek vele gyakran. Ennek ellenére a Mester ezt kéri. Ne számold. Talán segít, ha arra gondolsz, hogy az Úr számon tartja. Az pedig elég neked is, neki is.

2. Engedd el az adósságot (23-27)

Nem csak a sértegetésért, bántó szavakért kell megbocsátani. Ide tartozik a tartozás "megbocsátása," elengedése is. A példázatbeli szolgának nagyon nagy összeget engedett el az ura. Nem írta le automatikusan a tartozását. Sőt kérte annak teljesítését. De mert amaz könyörgött és az adósság későbbi törlesztésének lehetőségét kérte, elengedte neki az egészet.

(Az arányokat szándékosan "eltúlozza" az Úr, hogy érthető legyen, hogy félreérthetetlen legyen a szándéka.)

3. Bocsáss meg, ahogy neked is megbocsátattak (28-35)

Mindannyian bocsánatból élünk. Mindannyiunknak szüksége van arra, hogy elengedje nekünk az adósságunkat a meny-

nyei Atya. De nem teszi meg, ha mi a mi apró-cseprő ügyeinkben nem tudunk és akarunk a megbocsátás lelkületével eljárni. Megvetjük a példázatbeli szolgát, hogyan is tudott ilyet tenni!? De nem történik meg, hogy mi magunk is ugyanígy járunk el? Holnaptól, vagy máától kezdve ne járjunk így! Bocsássunk meg, ahogy nekünk is megbocsátott az Úr. De ne feledjük, hogy az adósságainkat pedig meg kell adni! A másiktól én már nem várhatom és követelhetem meg - legfőljebb kérhetem a bocsánatot. De legjobb, ha nem tartozunk egymásnak mással, csupán szeretettel.

Aranymondás: Máté 6:14-15

"Mert ha megbocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, megbocsát nektek is a ti mennyei Atyátok. Ha pedig meg nem bocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket."

1999 január 31

HATÁROK NÉLKÜL

ApCsel 17:22-34

A mai és a 4 februári vasárnapi iskolai anyag az újszövetségi sorozatunk következő lépcsőfokát képezi. Azt mutatják be a soron következő igék, hogy hogyan viték tovább az Úr Jézus tanítását az apostolok. Ez a folyamat még ma is tart. Az üzenet azonos, a világ változik.

1. A világteremtő Isten (22-25)

Az evangélium mindenkié. Pál meg is próbálta azt elvinni másokhoz is. Nehéz feladat más kultúrájú, más hagyományokkal rendelkező emberekkel megértetni azt, amit mi értünk. Pál először is az Istenről, mint a világteremtőről, a mennynek és földnek Uráról szól.

2. Istenkeresés (26-29)

Jóllehet Isten nincs messze tőlünk, mondja Pál, mi mégis csak tapogatózunk, keresgélünk magunktól (27). De Isten elküldte egyszülött Fiát, s benne elérhetővé tette önmagát - szeretnénk olvasni valami ilyesmit az athéni beszédben. Így nem olvassuk. Pedig az apostol biztos, hogy Jézus Krisztusról, mint megoldásról szólt mindig, mindenhol. Ha itt nem azt tette, bizonyára meg volt rá az oka.

3. Végő ítélet (30-34)

Az evangélikációk elmaradhatatlan konkrét fölhívásával fordul az athéniéhez: Isten üzen, parancsol, melynek engedni kell, mégpedig most. Megtérésre hív (30). Az elkövetkezendő ítélet előtt megtérni - erre volna szüksége e világnak, Athénnek és Detroitnak, Budapestnek és Buenos Airesnek. Némelyek meg is tértek, mások gúnyolódva mentek tovább -, vagyis maradtak ketrecükben. Pedig határok nélküli az evangélium. El tud hatni mindenható és meg tud szabadítani mindenféle rabságból.

Aranymondás: ApCsel 17:30-31

Herjeczki Géza